

INGEZONDEN.

BEHANDELING VAN LUPUS.

Zonder in te gaan op het standpunt, dat collega LARY uit Ruinerwold inneemt (bldz. 6001), welk standpunt hij tegenover collega DE JAGER zelf wel in dit *Tijdschrift* zal weten te verdedigen, als hij dit wenschelijk acht, zou ik toch wel den geest der vergadering van de afdeling Friesland op 1 November hier ter plaatse willen mededeelen omtrent de resultaten, die collega LARY bij den voorgestelden patiënt en die van voor twee jaar zoowel bij de tientallen photo's, die LARY over andere patiënten voor en na de behandeling had medegenomen, bij ons heeft opgewekt.

Alle ongeveer 40 aanwezigen waren het er over eens, dat de resultaten, die wij van dezen patiënt en op de photo's van de andere patiënten te zien kregen niet „heel aardig schenen te zijn” maar schitterend waren, zoodat verscheidene onzer zich voornamen bij voorkomende gelegenheid LARY hun lupuspatiënten toe te zenden en een der meest vooraanstaande leden uit onzen kring mij toevoegde: „die man moet toch op de een of andere manier in staat gesteld worden om zijn methode in ruimer mate en in gunstiger omstandigheden te kunnen toepassen”. Trouwens HEYERMANS had blijkbaar dienzelfden schitterenden indruk over LARY's resultaten gekregen, zooals DE JAGER meldt. Ik hoop dan ook, dat collega LARY den weg daartoe vindt, en dat liefst met onze medewerking.

Leeuwarden, 1 December 1928.

D. A. DE GROOT.

Gaarne maak in van de gelegenheid gebruik om het volgende te zeggen:

Collega DE GROOT neemt mij kwalijk, dat ik niet de loftrumpet heb gestoken over de methode van den heer LARY. Daarover heeft de heer LARY echter niet gesproken; hij heeft alleen getracht, zijn handelwijze te rechtvaardigen en daarop heb ik critiek geoeffend. Wel had de heer LARY, om zijn betoog aanneembaar te maken, een serie photo's medegebracht van patiënten vóór en na de behandeling, maar het komt mij ongeoorloofd voor, om daarop alleen een oordeel uit te spreken, zoodat ik mij er dan ook toe bepaald heb, mijn meening te zeggen over hetgeen de heer LARY gezegd heeft. Als men bedenkt, dat ook vroeger lupus niet behoorde tot de ongeneeslijke ziekten, dan schijnt mij een zóó beslist oordeel als van DE GROOT ietwat oppervlakkig.

Een collega, die het wel met mij eens is, maakt mij er opmerkzaam op, dat pilotropine moet luiden: pyotropine.

Leeuwarden, 7 December 1928.

L. DE JAGER.

PAIDIATROS.

Geachte collega CREIDANUS,

Uwe geestige, platonische dialoog, PAIDIATROS zal stellig door velen onzer huisartsen met vreugde gelezen worden. In mijn tijd, 1888—1900, waren er geen leeraren, die de paediatric als vak — toch een onderdeel van de interne geneeskunde — doceerden. Onze opvatting was toen, dat oogheeskunde, oorheeskunde, chirurgie, gynaecologie, je ware specialismen waren en ook FEL zei, dat het kind een kleiner formaat van een mensch is, en de voedingsstoornissen en de therapieën de doseering der medicamenten, een bijzondere zorg vereischen. Wij 1890'ers in Rotterdam, hadden drukke spreekuren, vooral kinderen en hadden de grootste voldoening en ook de grootste liefhebberij, om een kindje met voedingsstoornissen, of een bronchopneumonie er boven op te helpen en HENOCH, de zuivere waarnemer, was mijn beste Duitsche vriend en had ik een lastig geval, dan haalde ik den ouden doctor DE MONCHY er bij. Wij deden kunstverlossingen met animo en vreugde en werden gewaardeerd en voelden ons als een platlandicus in een stad. Het hinderde niet, dat de ziekenfondsen ons er „geen snars” voor betaalden en met enthousiasme beklommen wij, „er was altijd wat te doen”, de trappen van een pand op een hofje bijv. 123 klein nummertje 4, 3de verdieping achter om naar het kindje van juffrouw